

всекого ѣ готовъ да го дарѣва, ако на това не препатствѣва наше-то своеколѣе и упрямство.

Могущему же паче вся творити по преизбыточествую, ихже просимъ, или разумѣемъ, по силѣ дѣйствиемъ въ насъ, Тому слава въ Церкви. Ефес. III, 20, 21.

В. Защо просимъ изпълненіе волѣ-тъя Божіѣ на земли именно така, яко на небеси?

Ѡ. Защо-то на небеси Свѣтїи-тѣ Ангели и блаженїи-тѣ человекѣци, всички-тѣ безъ изатїе, всекого и въ всичко, исполнаватъ волѣ-тъя Божіѣ.

за четвърто-то прошеніе.

В. Що ѣ такава *хлѣбъ насущный*?

Ѡ. Хлѣбъ необходимо потребенъ за да *сѣществувате*, или живѣете.

В. Съ каквы мысли треба да приносимъ Богѣ прошеніе-то за *хлѣбъ-тъя насущный*?

Ѡ. Съгласно съ наставленіе-то Господа нашего Исуса Христа, треба да просимъ не повече, освѣнь *насущный хлѣбъ*, сирѣчь, необходимо-то пропитаніе, и така пакъ необходимо-то за животъ-тъя Одѣаніе и жилище; а що-то ѣ повече отъ тока, и слѣжи не толкова за нѣжды-тѣ, колко-то за удоволствїе, то да са предаде въ волѣ-тъя Божіѣ, и, ако бѣде дадено, да благодаримъ Бога, ако не бѣде дадено, да са не грыжимъ.

В. Чоте са заповѣдка да просимъ *насущный хлѣбъ* *тзко днесъ*, сирѣчь, за сегашный день?

Ѡ. За да са не заботимъ за бѣдно-то презмѣрно, а да са надѣеме затока на Бога.

Не пещытеся убо на утрей, утренїй бо собою печется; долѣетъ днєви злѣба Его. Матѣ. VI, 34.

Вѣсть бо Отець вашъ небесный, яко требуете сїхъ всѣхъ. Ст. 32.